

चाळीसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - संख्या तेरा

क्रमांक तेरा

Jeff Pippenger

2026-05-28

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रमुख प्रतीक म्हणून, पेत्र २०२६ मध्ये पानियम येथे उभा आहे आणि १८ जुलै २०२० या खोल्या भविष्यवाणीस दुरुस्त करण्याचे कार्य करीत आहे. त्या संदर्भातील त्याचे कार्य जोशिया लिच यांनी ११ ऑगस्ट १८४० याची केलेली दुरुस्ती आणि सॅम्युएल स्नो यांनी २२ ऑक्टोबर १८४४ याची केलेली ओळख यांच्याशी सुसंगत आहे. लिच यांच्या दुरुस्तीने पहिल्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला आणि स्नो यांच्या कार्याने दुसऱ्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान झाला. पहिल्या आणि दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचे सामर्थ्यप्राप्त होणे हे तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतीकात्मक पूर्वचित्र आहे. पहिल्या आणि दुसऱ्याची वैशिष्ट्ये तिसऱ्यामध्ये बाह्य "हाय" संदेश आणि दहा कुमारींच्या दृष्टान्तातील मध्यरात्रीच्या हाकाचा अंतर्गत संदेश या संयोगरूपाने दर्शविली जातात.

भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगात, पहिला आणि तिसरा—जे प्रारंभ आणि समाप्तीही आहेत—यांच्यात समांतर वैशिष्ट्ये आढळतील. अलीकडे, एका बंधूनी प्रकटीकरण नऊमधील पहिल्या शापाशी संबंधित अनेक सत्ये उघड केली आहेत; आणि ती अल्फा आणि ओमेगा या तत्त्वाखाली लागू केल्यावर, प्रकटीकरण अकरामधील "भूकंप" याची आणखी एक गहन पुष्टी ओळखून देतात. संयुक्त संस्थानांतील रविवारचा कायदा हा तो "भूकंप" आहे, जो प्रथम फ्रेंच राज्यक्रांतीत पूर्ण झाला, जेव्हा फ्रान्स—जो दानियेलच्या पुस्तकातील मूर्तिपूजक रोमच्या भविष्यसूचक रचनेची निर्मिती करणाऱ्या दहा राष्ट्रांपैकी एक भाग होता—उलथून टाकण्यात आला. म्हणून, अध्याय अकरा असे म्हणतो की शहराचा दहावा भाग पडला.

आणि त्याच वेळी एक मोठा भूकंप झाला; आणि नगराचा दहावा भाग कोसळला; आणि त्या भूकंपात सात हजार मनुष्य ठार झाले; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि त्यांनी स्वर्गातील देवाला गौरव दिला. प्रकटीकरण ११:१३.

या वचनानंतर त्वरित तिसऱ्या धिक्काराचे इस्लाम येते.

दुसरे हाय निघून गेले आहे; आणि पाहा, तिसरे हाय लवकर येत आहे. प्रकटीकरण ११:१४.

प्रारंभीच्या अग्रदूतांनी अशी अपेक्षा केली होती की "तिसरे संकट" दुसऱ्या संकटानंतर त्वरित येईल; परंतु "लवकर" असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा अर्थ अचानक आणि अनपेक्षितपणे असा होतो, आणि हेच इस्लामच्या आकस्मिक हल्ल्यांचे वैशिष्ट्य आहे. अग्रदूतांनी जसा तर्क केला तसा तिसरे संकट 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी येणार नव्हते; परंतु जेव्हा ते आले, तेव्हा ते 9/11 प्रमाणे "अचानक आणि अनपेक्षितपणे" घडणार होते; अशा रीतीने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या आरंभाची खूण झाली, जे रविवारच्या कायद्याच्या भूकंपापूर्वी थोड्याच काळात समाप्त होते.

रविवारच्या कायद्याचा "भूकंप" म्हणजे "पृथ्वी" पशूचे हादरविणे होय, आणि जेव्हा 9/11 घडले, तेव्हा सिस्टर व्हाइट यांनी ओळखले की प्रभू "पृथ्वीला अत्यंत भयंकर रीतीने हादरविण्यास" उठला आहे. शिक्कामोर्तबाच्या आरंभी आणि त्याच्या समाप्तीला, पृथ्वी पशू हादरविला जातो; म्हणूनच तो "महान भूकंप" आहे.

"हे मी कधीही म्हटलेले नाही. तेथे उंचावर उभारल्या जात असलेल्या त्या विशाल इमारतींकडे, मजला मागून मजला चढत जाणाऱ्या, पाहताना मी असे म्हटले आहे, 'जेव्हा प्रभू पृथ्वीला भयंकर रीतीने हलविण्यास उठेल, तेव्हा किती भयंकर दृश्ये घडतील! मग प्रकटीकरण 18:1-3 येथील वचने पूर्ण होतील.'" Review and

Herald, July 5, 1906.

प्रभू “उठतो” तेव्हा त्याच्या कालविभागानुसार चालणाऱ्या कार्यात बदल होतो, जसे स्तेफनावर दगडमार झाला तेव्हा झाले, आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, जेव्हा मृतांच्या न्यायास आरंभ झाला. 9/11 रोजी जिवंतांच्या न्यायास आरंभ झाला तेव्हा प्रभू पुन्हा उठला, आणि मग त्याने पृथ्वीच्या पशूला हादरविले; तसेच तो एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या समाप्तीला करील, जेव्हा तो आपल्या कालविभागीय कार्यात आपल्या मंडळीपासून बाबेलोनमध्ये अद्याप असलेल्या इतर मेंढरांकडे बदल करील.

बंधू डॅनिएल यांनी जे शोधून काढले आहे ते म्हणजे पहिल्या धिक्काराची वैशिष्ट्ये; ती अकराव्या अध्यायातील “महाभूकंपाच्या” साक्षीशी, इतिहासाशी आणि पहिला धिक्कार पूर्ण करणाऱ्या इतिहासाविषयीच्या पायनियरांच्या समजुतीशी सुसंगत आहेत.

आणि पाचव्या देवदूताने कर्णा फुंकिला; तेव्हा मी एक तारा आकाशातून पृथ्वीवर पडलेला पाहिला; आणि त्याला अथांग खाईची किल्ली देण्यात आली. आणि त्याने ती अथांग खाई उघडली; तेव्हा त्या खाईतून मोठ्या भट्टीच्या धुरासारखा धूर वर आला; आणि त्या खाईच्या धुरामुळे सूर्य व वायुमंडळ अंधारमय झाले. आणि त्या धुरातून पृथ्वीवर टोळ बाहेर आले; आणि पृथ्वीवरील विचवांना जशी शक्ती असते, तशी शक्ती त्यांना देण्यात आली. आणि त्यांना अशी आज्ञा देण्यात आली की त्यांनी पृथ्वीवरील गवतास, कोणत्याही हिरव्या वस्तूस, किंवा कोणत्याही झाडास इजा करू नये; तर केवळ त्या मनुष्यांनाच, ज्यांच्या कपाळावर देवाचा शिक्का नाही. प्रकटीकरण ९:१-४.

अग्रदूतांनी या वचने योग्य रीतीने त्या इतिहासावर लागू केली ज्याने मोहम्मदाची ओळख करून दिली; त्याचा जन्म 570 मध्ये झाला, त्याने 606 मध्ये जमातींना एकत्र केले, 610 मध्ये त्याला पहिले प्रकटीकरण प्राप्त झाले, 622 मध्ये तो मदिनेला गेला, 624 मध्ये त्याने आपले युद्धकार्य आरंभ केले आणि 632 मध्ये त्याचा मृत्यू झाला. “अथांग खाई” ही भविष्यवाणीच्या दृष्टीने सैतानाच्या एका नव्या प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करते; परंतु मोहम्मदाचा प्रारंभ अरबस्तानात झाला, ज्याला विशाल वाळवंटांमुळे “अथांग खाई” असेही म्हटले जाते.

६०६ मध्ये मोहम्मद भविष्यसूचक राजा झाला, किंवा जसा त्याला संबोधले जात असे, “विश्वासू,” जेव्हा त्याने विविध जमातींमधील त्या वादाचा निपटारा केला की काबाच्या “काळ्या खडकाचा” कोपऱ्यातील दगड पुन्हा स्थानी बसवण्याचा अधिकार कोणाला द्यावा. काबा ही घनाकार इमारत आहे (म्हणूनच “काबा” हे नाव, ज्याचा अरबी भाषेत अर्थ “घन” असा होतो) आणि ती सौदी अरेबियातील मक्केच्या महान मशिदीच्या मध्यभागी स्थित आहे. तिची उंची सुमारे ४३ फूट, रुंदी अकरा फूट आणि लांबी १० फूट आहे; ती ग्रॅनाइट आणि संगमरवर यांपासून बांधलेली असून तिच्यावर काळ्या रेशीम व कापसाच्या कापडाचे आच्छादन आहे. काबा मोहम्मदच्या खूप आधीपासून अस्तित्वात होती आणि इस्लामी परंपरेनुसार, मूळतः ती अब्राहाम आणि त्याचा पुत्र इश्माएल यांनी एकमेव देव (अल्लाह) याच्या उपासनेसाठी गृह म्हणून बांधली होती. शतकानुशतके ती मूर्तींनी भरली गेली आणि अरब जमातींकडून एका मूर्तिपूजक देवस्थानाप्रमाणे वापरली जाऊ लागली.

काबा हा इस्लामी जगाचा आध्यात्मिक केंद्रबिंदू आहे—एक साधी, प्राचीन इमारत, जी एकेश्वरवाद, ऐक्य, आणि अब्राहामी विश्वास व इस्लाम यांच्यातील संबंध यांचे प्रतीक आहे. मुसलमान त्याला शब्दशः अर्थाने “देवाचे घर” मानत नाहीत; उलट, उपासनेसाठी देवाने नियुक्त केलेला एक केंद्रबिंदू असे त्याचे स्वरूप मानतात. काबा नष्ट झाल्यानंतर आणि नंतर पुन्हा बांधण्यात आला त्या काळातील मोहम्मद यांच्या कृतींपासून त्यांच्या नेतृत्वाची सुरुवात झाली.

अकस्मात आलेल्या प्रचंड पुरामुळे काबाचे नुकसान झाले, आणि कुरैश वंशाने त्याची पुनर्बांधणी केली. काळा दगड (हजर अल-अस्वद) पुन्हा त्याच्या कोपऱ्यात बसवण्याची वेळ आली तेव्हा, तो मान कोणाला मिळावा यावरून विविध कुळांमध्ये वाद झाला. त्यांनी असे ठरवले की त्या परिसरात पुढे जो प्रथम प्रवेश करील, तोच याचा निर्णय करील. मुहम्मद आत आले, आणि त्यांनी हा वाद शहाणपणाने मिटवला: त्यांनी काळा दगड एका वस्त्रावर ठेवला, प्रत्येक

कुळातील एका प्रतिनिधीला ते वस्त्र एकत्र उचलण्यास सांगितले, सर्वांनी मिळून तो वाहून आणला, आणि मग त्यांनी स्वतः तो त्याच्या जागी बसवला. या घटनेमुळे त्यांना मक्केतील लोकांमध्ये मोठा मान मिळाला आणि “अल-अमीन” (“विश्वासू”) ही उपाधी प्राप्त झाली. अनेक कालरेषांमध्ये भविष्यवाणीपूर्व काळातील प्रमुख घटनांपैकी ही एक घटना अधोरेखित केली जाते. “काळा दगड” हा तो कोनशिला होता, जो इस्लामवरील भविष्यसूचक राजा असलेल्या मोहम्मदने बसवला. काळी कोनशिला ही ख्रिस्ताच्या (खऱ्या कोनशिलेच्या) स्पष्ट बनावट प्रतिरूप आहे, आणि मूर्तीच्या प्रवेशामुळे अनेक वर्षे भ्रष्ट झालेल्या काबाच्या घराचे भ्रष्टत्वही मोहम्मदने दूर केले.

कुरैशांनी हुदैबियाच्या तहाचा भंग केल्यानंतर, मुहम्मद सुमारे १०,००० मुसलमानांच्या सैन्यासह मक्केकडे कूच करून गेले. अत्यल्प लढाईनंतर त्या शहराने शरणागती पत्करली. त्यानंतर मुहम्मद काबामध्ये प्रवेशले, त्यातील ३६० मूर्तींचा विध्वंस केला, आणि त्या पवित्र स्थळाला एकमेव देव (अल्लाह) यांच्या उपासनेसाठी पुन्हा अर्पण केले. अशा रीतीने, इस्लामचा राजा मुहम्मद यांनी कोनशिला ठेवली आणि त्यांनी मंदिर मूर्तिपूजेपासून शुद्ध केले.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात अथांग खड्ड्यातून उत्पन्न होणाऱ्या तीन सत्ता आहेत, आणि त्या तिघांपैकी प्रत्येक ख्रिस्ताचा एक खोटा प्रतिरूप दर्शविते. सैतान, तो अजगर, परमप्रधानासारखा होण्याचा प्रयत्न करतो, त्याच्या सिंहासनावर आणि त्याच्या मंडळीवर विराजमान होण्याचा ध्यास धरतो.

हे प्रभातपुत्रा, लुसिफर, तू स्वर्गातून कसा पडलास! राष्ट्रांना दुर्बल करणारा तू, भूमीवर कसा पाडला गेलास! कारण तू आपल्या हृदयात म्हटलेस, “मी स्वर्गावर चढेन; देवाच्या तारकापेक्षा माझे सिंहासन उंच करीन; मी सभेच्या पर्वतावर, उत्तर दिशेच्या पार्श्वभागी, बसून राहीन; मी मेघांच्या उंचीवर चढेन; मी परात्परासारखा होईन.” तरीही तुला अधोलोकात, खाईच्या पार्श्वभागी, खाली आणले जाईल. यशया १४:१२-१५.

नास्तिकतेचा अजगर प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायात अगाध खड्ड्यातून वर आला, आणि कॅथोलिकतावादाचे श्वापद तिची प्राणघातक जखम बरी झाल्यावर अगाध खड्ड्यातून वर चढते.

तू पाहिलेला पशू पूर्वी होता, आणि आता नाही; आणि तो अगाध खाईतून वर येईल, आणि विनाशात जाईल; आणि जे पृथ्वीवर राहतात, ज्यांची नावे जगाच्या स्थापनेपासून जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नव्हती, ते त्या पशूकडे पाहून आश्चर्यचकित होतील—जो पूर्वी होता, आणि आता नाही, आणि तरीही आहे. प्रकटीकरण १७:८.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, जेव्हा त्रिविध संघटना स्थापन केली जाते, तेव्हा कॅथोलिकतावादाचे पशु पृथ्वीच्या सिंहासनावर आरोहण करते. अजगराप्रमाणेच, कॅथोलिकतावाद स्वतःला देव असल्याचा दावा करते, जसे पौलाने अत्यंत नेमकेपणाने ओळखून दाखविले.

कोणीही तुम्हाला कोणत्याही प्रकारे फसवू नये; कारण प्रथम विश्वासत्याग होईपर्यंत, आणि पापाचा मनुष्य, म्हणजे विनाशाचा पुत्र, प्रकट होईपर्यंत तो दिवस येणार नाही; जो देव म्हणविल्या जाणाऱ्या किंवा पूजल्या जाणाऱ्या प्रत्येक गोष्टीविरुद्ध उभा राहतो आणि स्वतःला त्यांच्यापेक्षा वर उंचावतो; इतकेच नव्हे तर तो देवाप्रमाणे देवाच्या मंदिरात बसून स्वतःला देव असल्याचे दाखवितो. २ थेस्सलनीकाकरांस २:३, ४

अजगराप्रमाणेच, कॅथोलिकतावादाचे श्वापदही ख्रिस्तविरोधी आहे; दोघेही स्वतःला देव असल्याचा दावा करतात, आणि दोघांचाही अंतिम नाश त्यांच्या बायबलाधिष्ठित साक्षीसंबंधी जोडलेला आहे; कारण अजगर अधोलोकात खाली फेकला जातो, आणि ते श्वापद विनाशाचा पुत्र आहे. ‘विनाश’ म्हणजे अंतिम नाश होय.

“स्वर्गात त्याने आरंभ केलेले बंड पूर्णत्वास नेण्याचा ख्रिस्तविरोधकाचा दृढनिश्चय आज्ञाभंगाच्या पुत्रांमध्ये कार्यरत राहिल.” टेस्टिमोनीज, खंड ९, पृ. २३०.

“अंधकाराच्या राजपुत्राला बाहेर काढण्यापूर्वी स्वर्गीय दरबारांत जे कार्य चालले होते, तेच कार्य रोमच्या पोपद्वारे येथे पृथ्वीवर चालविले गेले आहे. सैतानाने स्वर्गात देवाच्या व्यवस्थेत सुधारणा करण्याचा, आणि स्वतःची दुरुस्ती त्यात पुरविण्याचा प्रयत्न केला. त्याने स्वतःचा न्याय आपल्या सृष्टीकर्त्याच्या न्यायापेक्षा उच्च मानला, आणि

स्वतःची इच्छा यहोवाच्या इच्छेपेक्षा वर ठेवली; आणि अशा प्रकारे प्रत्यक्षात त्याने देव चुकू शकतो असे घोषित केले. पोपही हाच मार्ग स्वीकारतो आणि स्वतःसाठी अचूकताभ्रांतीरहितपणाचा दावा करून, देवाच्या व्यवस्थेला स्वतःच्या कल्पनांशी जुळवून घेण्याचा प्रयत्न करतो, कारण स्वर्ग आणि पृथ्वीच्या प्रभूच्या विधी व आज्ञांमध्ये त्याला जे दोष दिसतात असे तो समजतो, ते तो दुरुस्त करू शकतो असे तो मानतो. प्रत्यक्षात तो जगाला असे म्हणतो, यहोवाच्या नियमांपेक्षा मी तुम्हाला अधिक उत्तम नियम देईन. स्वर्गातील देवाविरुद्ध हा किती मोठा अपमान आहे!" Signs of the Times, November 19, 1894.

सातव्या शतकाच्या इतिहासात मोहम्मदद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला इस्लामही, मोहम्मदला देण्यात आलेली किल्ली फिरवली गेली तेव्हा, अथांग तळाच्या खड्ड्यातून बाहेर आला. जेव्हा तो खड्डा उघडण्यात आला, तेव्हा "धूर" बाहेर आला आणि त्याने सूर्य व आकाश अंधकारमय केले. त्या खड्ड्याला उघडणारी "किल्ली" म्हणजे निनवेची लढाई होय, असे अग्रदूतांनी योग्यरीत्या ओळखले.

जेव्हा आपण प्रकटीकरण अध्याय नऊच्या पहिल्या तीन वचनांकडे अग्रदूतांच्या समजुतीतून, भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाच्या संदर्भात पाहतो, तेव्हा आपल्याला आढळते की त्या वचनांची जी भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये पहिल्या धिक्काराचे प्रतिनिधित्व करतात, तीच महान भूकंपाच्या वेळी "लवकर" येणाऱ्या तिसऱ्या धिक्काराच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांचे प्रतिरूप ठरतात. रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व निनवेच्या युद्धाद्वारे केले आहे.

नॅशविलवर अग्निगोल पडतील या खोट्या भविष्यवाणीस दुरुस्त करण्याची जबाबदारी पेत्रावर आहे, आणि तो हे ओळखतो की नॅशविलवर अग्निगोलांविषयी एलेन व्हाइट यांनी दिलेल्या इशाऱ्याचा योग्य अनुप्रयोग हा "मूर्तिपूजेला जवळजवळ पूर्णपणे अर्पिलेल्या हजारो शहरांच्या विनाशाचा" प्रारंभ दर्शवितो.

नॅशविलमधील अग्निगोळे शहरांवर येणाऱ्या विध्वंसाच्या कालखंडाची सुरुवात दर्शवितात, आणि ते लघु मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाच्या घोषणेच्या प्रारंभालाही दर्शवितात. तो संदेश इस्लामकडून होणाऱ्या एका अनपेक्षित हल्ल्याने सुरू होतो, आणि तो कालखंड महान भूकंपाच्या वेळी इस्लामकडून होणाऱ्या एका अनपेक्षित हल्ल्याने समाप्त होतो. मध्यरात्रीच्या हाकेच्या घोषणेचा हा कालखंड एकशे चव्वेचाळीस हजारोंच्या मुद्रांकनाच्या काळाच्या समाप्तीचे चिन्ह आहे, ज्याची सुरुवात 9/11 रोजी इस्लामकडून झालेल्या अनपेक्षित हल्ल्याने झाली होती.

मग एक लाख चव्वेचाळीस हजारोंवर शिक्का मारण्याचे कार्य बिलाम आणि गाढवाच्या रेषेशी सुसंगतपणे सुरू झाले, जिथे तीन प्रहार आहेत आणि त्यांचा परिपाक रविवारी कायद्यात होतो; परंतु जिथे दुसऱ्या अनपेक्षित हल्ल्यामध्ये ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी प्राचीन तेजोमय भूमीवर झालेला आघात आणि त्यानंतर नॅशविलच्या अग्निगोलांवरील घटना समाविष्ट आहेत. सर्व रेषा परस्पर सुसंगत आहेत, आणि पेत्र समजतो की या सत्यांचे शिक्कामोर्तन काढणे—ज्याचे चित्रण धूळ झाडणारा मनुष्य विखुरलेले रत्ने गोळा करून ती पेटीत टाकतो असे केले आहे—हे यहुदांच्या वंशाच्या सिंहाचे कार्य आहे.

यहुदांच्या सिंहाचे नॅशविलच्या पेत्राच्या दुरुस्त केलेल्या संदेशाची ओळख अशी करून दिली आहे की तो दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात दर्शविलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारोंच्या शिक्कामोर्तनाच्या अंतिम कालखंडात घडतो; आणि अधिक विशिष्टपणे, त्याच अध्यायातील अकराव्या ते पंधराव्या वचने यांत दर्शविलेल्या त्या गुप्त इतिहासाच्या भागात. त्या वचनांमध्ये राफिया येथील युद्ध आणि पानियम येथील युद्ध यांमुळे सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याकडे वाटचाल होते, जो आक्टियमच्या युद्धाद्वारे दर्शविला आहे. जेव्हा पानियमचे युद्ध रविवारच्या कायद्याच्या वेळी आक्टियमच्या युद्धाशी एकरूप होते, तेव्हा निनवेचे युद्धही पुन्हा घडते.

इस्लामचा राजा मोहम्मद याला दिलेली "किल्ली," ज्याचे नाव केवळ इस्लामचे स्वरूपच नव्हे, तर निनेवेच्या युद्धाने चिन्हांकित झालेल्या विनाशाच्या स्थळाचेही द्योतक आहे. त्या राजाचे नाव "इब्री भाषेत अबदोन," आणि "ग्रीक भाषेत त्याचे नाव अपोल्ल्योन" असे आहे. ग्रीक आणि इब्री या भाषा जुन्या व नव्या करारावर भर देतात आणि आपल्याला शिकवितात की अबदोन म्हणजे "विनाशाचे ठिकाण," आणि अपोल्ल्योन म्हणजे "विध्वंसक."

प्रकटीकरण नऊच्या अकराव्या वचनात इस्लामवरील राजा मोहम्मद आहे, परंतु तो “अथांग खाईचा दूत” देखील आहे, जो सैतान आहे. जसा पोप हा पृथ्वीवरील सैतानाचा उजवा हात म्हणून ख्रिस्तविरोधी आहे, तसाच मोहम्मदही अथांग खाईचा दूत असलेल्या सैतानाच्या थेट नियंत्रणाखाली आहे.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, त्रिविध संघ जगावर लादला जातो, आणि 1798 मध्ये पोपसत्तेला देण्यात आलेली प्राणघातक जखम—ज्याने अंधकारमय युगाच्या समाप्तीची खूण केली—ती बरी होते. जेव्हा ती प्राणघातक जखम बरी होते, तेव्हा अंधकारमय युगाचा दुसरा कालखंड येतो; आणि जो महान भूकंप रविवारचा कायदा आहे, त्यात इस्लाम किल्ली फिरवतो, आणि भट्टीतून निघालेल्या धुराप्रमाणे धूर सूर्य व ताऱ्यांना झाकोळून टाकतो, कारण अंधकार परत येतो. निनेवेची लढाई रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पुन्हा घडते, कारण हाच तो किल्ला आहे जो अंधकाराचा दुसरा कालखंड आणतो. तेथे राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय विनाश येतो. तेथे “active despotism” संपूर्ण प्रभुत्व गाजवते, कारण निनेवेच्या लढाईत सूर्य व तारे अंधकारमय करणारा इस्लामचा धूर जळत्या भट्टीसारखा आहे. “जळती भट्टी” हा देवाने अब्राहामाशी केलेल्या कराराचा एक घटक होता.

आणि असे झाले की, सूर्य मावळल्यावर आणि अंधार झाल्यावर, पाहा, धुमसणारी भट्टी आणि जळणारा दिवा त्या तुकड्यांच्या मधून गेला. उत्पत्ति 15:17.

अब्रामाच्या कराराच्या अर्पणांमधून जो धुरकट भट्टीप्रमाणे गेला, त्याने तेराव्या वचनातील उताऱ्यात दर्शविलेल्या मिसरातील दास्यत्वाची ओळख पटविली.

आणि तो अब्रामास म्हणाला, हे निश्चित जाणून ठेव की तुझे वंशज अशा देशात परके ठरतील जो त्यांचा नाही; आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे क्लेश देतील. उत्पत्ति 15:13.

दानीयेलाच्या तिसऱ्या अध्यायातील नेबुखद्नेस्सरच्या भट्टीप्रमाणे “धगधगती भट्टी” ही शद्रक, मेशक आणि अबेदनगो यांची जशी अवस्था होती, त्याप्रमाणे बंधन आणि दास्यत्व यांचे प्रतीक ठरते.

“परंतु त्यांच्या नेमून दिलेल्या मार्गाच्या विशाल परिघात फिरणाऱ्या तारकांप्रमाणे, देवाच्या उद्देशांत ना घाई असते, ना विलंब. महान अंधकार आणि धुराडे निघणाऱ्या भट्टीच्या प्रतीकांद्वारे देवाने अब्राहामास इजिप्तमधील इस्राएलच्या दास्यावस्थेचे प्रकटीकरण केले होते, आणि त्यांच्या परदेशवासी काळाची मुदत चारशे वर्षे असेल, असे घोषित केले होते. “त्यानंतर,” तो म्हणाला, “ते मोठ्या संपत्तीसह बाहेर पडतील.” उत्पत्ति 15:14.” — The Desire of Ages, 33.

परंतु परमेश्वराने तुम्हांला घेतले आहे, आणि लोखंडाच्या भट्टीतून, म्हणजे मिसरदेशातून, बाहेर काढले आहे, जेणेकरून तुम्ही आज आहात तसे त्याच्या वारसकीचा लोकसमुदाय व्हावा. अनुवाद 4:20.

निनेवेच्या युद्धाची किल्ली फिरविली जाते तेव्हा सूर्य व चंद्र अंधकारमय करणारा धूर, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी खरीखुरी सुरू होणाऱ्या छळाची ओळख करून देतो. त्या वेळी अंधःयुगांतील छळ पुन्हा पुनरावृत्त होतो. अग्रेसरांनी योग्यरीत्या ओळखले की निनेवेचे युद्ध ही ती “किल्ली” होती ज्याने 627 मध्ये इस्लामला भविष्यवाणीच्या इतिहासात पहिल्या शापाच्या रूपाने प्रवेश दिला. हे युद्ध रोम आणि पारस यांच्यामध्ये झाले होते, आणि ते रोमच्या विजयाचे प्रतिनिधित्व करित होते, परंतु तो तथाकथित पिरिक विजय होता. असा विजय, जो प्रत्यक्षात विजेत्यासाठीच घातक ठरतो. हा वाक्प्रचार एपिरसचा राजा पिरहस यांच्या एका विजयावरून आला आहे. रोमनांविरुद्धच्या दोन युद्धांनंतर (280 BC मधील हेराक्लिया आणि 279 BC मधील अॅस्कुलम), त्याने रोमन सैन्याचा पराभव केला, परंतु आपल्या स्वतःच्या सैन्याचा एक प्रचंड भाग गमावला. दंतकथेनुसार, त्याने मग असे म्हटले, “अजून एक असा विजय, आणि आपण नष्ट झालो.”

निनेवेची लढाई रोमसाठी एक सामरिक विजय होती, परंतु ती संपल्यानंतर रोम किंवा पर्शिया यांपैकी कोणाकडेही इस्लामच्या आक्रमणाला पुढे परिणामकारकपणे प्रतिकार करण्याची शक्ती उरली नव्हती. निनेवेच्या लढाईच्या आधुनिक पूर्वीत पर्शिया म्हणजे संयुक्त संस्थाने, आणि रोम म्हणजे पोपसत्ता होय. दोन शिंगांचे सामर्थ्य असलेले

मेडो-पर्शिया हे संयुक्त संस्थानांच्या दोन-शिगांच्या सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थाने केवळ एक शिंग असते, कारण रविवारच्या कायद्यापर्यंत पोहोचताना पशूची प्रतिमा तयार झालेली असते, आणि त्या निर्मितीचा अर्थ दोन्ही शिंगे एकामध्ये एकत्र करणे हा आहे. दानियेल आठमध्ये मेडो-पर्शियन साम्राज्याचे प्रतिनिधित्व करणारी दोन शिंगे आहेत, आणि पर्शियन शिंग शेवटी वर आले.

मग मी माझे डोळे वर केले, आणि पाहिले; आणि पाहा, नदीसमोर दोन शिंगे असलेला एक मेंढा उभा होता; आणि ती दोन्ही शिंगे उंच होती; पण एक दुसऱ्यापेक्षा अधिक उंच होते, आणि जे अधिक उंच होते ते नंतर उगवले. Daniel 8:3.

संयुक्त राज्यांच्या प्रजासत्ताकवाद आणि प्रॉटेस्टंटवाद या दोन शिंगांचे एकात संमीलन होते, जेव्हा मंडळी आणि राज्य एकत्र येऊन पशूची प्रतिमा निर्माण करतात. ती निर्मिती रविवाराच्या कायद्यावेळी पशूच्या खूपेची अंमलबजावणी केली जाते तेव्हा पूर्णत्वास जाते. यावरून रविवाराच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त राज्ये हे केवळ पारसच आहे, हे ओळखू येते. निनवेच्या युद्धात पारसाचा रोमकडून पराभव झाला होता. रोमने पारसावर कसा विजय मिळविला, याला ऐतिहासिक महत्त्व आहे, कारण त्यात रोमन सम्राट हेराक्लियस यांच्या लष्करी हालचाली कारणीभूत होत्या.

सोप्या शब्दांत सांगायचे तर, हेराक्लियसने सरळसोट पुढे सरकणाऱ्या आक्रमणाऐवजी एक आकस्मिक आक्रमण साध्य केले. हे आकस्मिकत्व प्राप्त करण्यासाठी त्याने केलेले प्रयत्न इतिहासात नोंदलेले आहेत. त्या आकस्मिकतेमध्ये हिवाळ्यात आक्रमण करण्याचा त्याचा निर्णय समाविष्ट होता, जे त्या ऐतिहासिक काळात असामान्य मानले जात असे; परंतु गोष्ट तेवढ्यावरच थांबली नाही. इ.स. ६२७ च्या सप्टेंबर महिन्याच्या मध्यात हेराक्लियसने उत्तरेकडून (आर्मेनियन उंच प्रदेशातून) आपले आक्रमण आरंभले. पर्शियन राजधानी क्टेसिफोनकडे थेट दक्षिणेकडे जाणारा अपेक्षित मार्ग स्वीकारण्याऐवजी, त्याने एक विस्तीर्ण वळसा घेतला आणि सीमावर्ती प्रदेशांलगत आग्नेय दिशेने हालचाल केली (अंदाजे आधुनिक तुर्की-इराण सीमेजवळून). त्यानंतर तो दक्षिण व पश्चिमेकडे वळला आणि इ.स. ६२७ च्या १ डिसेंबर रोजी ग्रेट झ्याब नदी ओलांडली. यामुळे त्याचे सैन्य प्राचीन निनवेच्या अवशेषांजवळ, निनवे पठारावर (टायग्रिस नदीच्या पूर्व तीरावर) येऊन पोहोचले. ही हालचाल पर्शियन सैन्याच्या दृष्टीने दक्षिणेकडून उत्तरेकडे अशी होती—म्हणजेच पर्शियनांनी अपेक्षित केलेल्या गोष्टीच्या अगदी विरुद्ध. त्यांनी अशी अपेक्षा केली होती की तो क्टेसिफोनकडे दक्षिणेकडेच पुढे चाल करत राहील. यामुळे पर्शियन सेनापती रहझाध पूर्णपणे अनपेक्षितरीत्या गाफील राहिला आणि त्याला प्रतिकूल भूभागात हेराक्लियसचा पाठलाग करावा लागला. यामुळे रोमनांना निनवे जवळील सपाट मैदानांवर युद्धभूमी निवडता आली. या डावपेचामुळे रोमन सैन्य पर्शियन दलांच्या कचाट्यात सापडण्यापासून वाचले आणि आवश्यक भासल्यास त्यांच्याकडे सुटकेचा मार्गही उपलब्ध राहिला. युद्धाच्या दिवशी पडलेले धुके आणि प्रत्यक्ष युद्धकाळात वापरलेली खोटी माघार घेण्याची युक्ती यांच्याशी एकत्रितपणे पाहता, या आकस्मिकतेचे अनेक स्तर होते. पर्शियन प्रदेशाच्या आतपर्यंत केलेले हे धाडसी हिवाळी आक्रमण आणि बाजूने घेरत जाणारा हा मार्ग हेराक्लियसच्या सर्वात मोठ्या लष्करी कामगिरींपैकी एक मानला जातो. यामुळे पर्शियनांचा आत्मविश्वास मोठ्या प्रमाणावर खिळखिळा झाला आणि दीर्घकाळ चाललेल्या युद्धातील अखेरीस झालेल्या रोमन विजयात याचा मोठा वाटा उचलला.

“निनवेच्या लढाईत, जी पहाटेपासून अकराव्या तासापर्यंत प्रखरपणे लढली गेली, पर्शियनांकडून, जी मोडली किंवा फाटली असतील ती वगळता, अठ्ठावीस ध्वज हस्तगत करण्यात आले; त्यांच्या सैन्याचा मोठा भाग चिरडून टाकण्यात आला, आणि विजेत्यांनी (रोमनांनी), स्वतःची हानी लपवून, ती रात्र रणांगणावर काढली. अशूरची शहरे व राजप्रासाद प्रथमच रोमनांसाठी उघडण्यात आले.”

“रोमचा सम्राटाने जे विजय संपादन केले होते, त्यामुळे तो सबळ झाला नाही; आणि त्याच वेळी, त्याच साधनांनी, अरेबियातून आलेल्या सारासेनांच्या मोठ्या जमावांसाठीही मार्ग तयार झाला—त्याच प्रदेशातून निघालेल्या टोळधाडीप्रमाणे—ज्यांनी आपल्या मार्गक्रमणात अंधकारमय व भ्रामक मोहम्मदी पंथाचा प्रसार करीत, फारसी आणि रोमन या दोन्ही साम्राज्यांवर शीघ्रतेने सर्वत्र पसरले.”

या तथ्याचे अधिक पूर्ण उदाहरण, ज्या प्रकरणातील आधीचे उतारे घेतले आहेत त्या गिबनच्या अध्यायाच्या समाप्तीतील शब्दांपेक्षा अधिक अपेक्षित असू शकत नाही. "हेरॅक्लियसच्या ध्वजाखाली जरी एक विजयी सेना उभी करण्यात आली होती, तरी त्या अप्राकृतिक प्रयत्नाने त्यांच्या शक्तीचा उपयोग होण्याऐवजी ती जणू क्षीणच झाली असे दिसते. सम्राट कॉन्स्टँटिनोपल किंवा जेरुसलेम येथे विजय साजरा करीत असताना, सीरियाच्या सीमेवरील एक अपरिचित नगर सारासेन्सनी लुटून टाकले, आणि त्याच्या मदतीसाठी पुढे सरसावलेल्या काही सैन्यदलांचे त्यांनी तुकडे तुकडे केले,—ही एक नेहमीची आणि क्षुल्लक घटना ठरली असती, जर ती एका महान क्रांतीची पूर्वपीठिका ठरली नसती. हे लुटारू मोहम्मदाचे प्रेषित होते; त्यांचे उन्मत्त शौर्य वाळवंटातून प्रकट झाले होते; आणि त्याच्या राज्याच्या शेवटच्या आठ वर्षांत, हेरॅक्लियसने अरबांकडून तेच प्रांत गमावले जे त्याने पर्शियनांकडून परत मिळवले होते."

"'फसवणूक आणि अंधउत्साह यांचा आत्मा, ज्याचे निवासस्थान स्वर्गात नाही,' त्याला पृथ्वीवर मोकळे सोडण्यात आले. अथांग खाई उघडण्यासाठी केवळ एक किल्ली आवश्यक होती, आणि ती किल्ली म्हणजे खोस्रोसचा पतन होय. त्याने मक्केतील एका अपरिचित नागरिकाचे पत्र तुच्छतेने फाडून टाकले होते. परंतु जेव्हा आपल्या 'वैभवाच्या ज्वाले'तून तो अशा 'अंधाराच्या मनोऱ्यात' बुडाला की ज्यात कोणत्याही डोळ्याला भेद करता येत नव्हते, तेव्हा मोहम्मदाच्या नावापुढे खोस्रोसचे नाव अचानक विस्मृतीत जाऊ लागले; आणि त्या ताऱ्याच्या अस्तापर्यंत जणू चंद्रकोर आपल्या उदयाची वाट पाहत होती. संपूर्ण पराभवानंतर आणि साम्राज्य गमावल्यानंतर, इ.स. 628 मध्ये खोस्रोसची हत्या करण्यात आली; आणि इ.स. 629 हे वर्ष 'अरबस्तानाच्या जिंकण्याने' आणि 'रोमन साम्राज्याविरुद्ध मोहम्मदनांचे पहिले युद्ध' यामुळे चिन्हांकित झाले. 'आणि पाचव्या देवदूताने कर्णा वाजविला, आणि मी एक तारा स्वर्गातून पृथ्वीवर पडलेला पाहिला; आणि त्याला अथांग खाईची किल्ली देण्यात आली. आणि त्याने अथांग खाई उघडली.' तो पृथ्वीवर पडला. जेव्हा रोमन साम्राज्याची शक्ती क्षीण झाली होती, आणि पूर्वेकडील महान राजा आपल्या अंधाराच्या मनोऱ्यात मृत पडला होता, तेव्हा सीरियाच्या सीमेवरील एका अपरिचित नगराची लूट 'एका महान क्रांतीची पूर्वपीठिका' ठरली. 'ते दरोडेखोर म्हणजे मोहम्मदाचे प्रेषित होते, आणि त्यांचे उन्मत्त शौर्य वाळवंटातून प्रकट झाले.'" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495-497.

निनवेच्या युद्धाने आधुनिक रोमने रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांवर विजय मिळविल्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे, परंतु तो एक पार्यरिक विजय आहे; कारण रविवारच्या कायद्यापासून रोमवर प्रगतिशील न्यायनिवाड्याची सुरुवात होते.

खुस्रो हा पर्शियन साम्राज्याचा प्रमुख होता; म्हणून बायबलमधील भविष्यवाणीत सहाव्या राज्याच्या पतनसमयी, रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांच्या पतनाचे प्रतिनिधित्व करणारी पर्शिया ही अथांग खाई उघडणारी किल्ली आहे. ती दानियेल अकरावा अध्यायातील सोळावा, एकतीसावा, आणि एकेचाळीसावा श्लोक, तसेच प्रकटीकरण तेरावा अध्याय, अकरावा श्लोक, यांतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करते.

त्या त्याच वचनांवर आणि इतिहासावर अग्रदूत Stephen Haskell यांच्या टिप्पणींकडे लक्ष द्या:

"अरब, किंवा सारासेन, यांनी पृथ्वीवर यापूर्वी कधीही कोणताही प्रभाव गाजविला नव्हता. राष्ट्रांच्या इतिहासात, वाळवंटातील हे स्वच्छंदी पुरुष जणू कसल्यातरी अल्पशा उल्लेखाविना निघून गेले होते. मोहम्मदधर्माने या विखुरलेल्या जमातींना एकत्र केले आणि त्यांना राष्ट्रांचे जिंकणारे म्हणून पुढे पाठविले. सारासेनांच्या सैनिकी मोहिमांना लाभलेली झपाट्याने वाढ मोठ्या प्रमाणावर रोमी आणि आधुनिक पर्शियन साम्राज्याचा प्रमुख खुसरोस यांच्यातील संघर्षामुळे होती. या संघर्षाचा परिणाम शेवटच्या पक्षाच्या पतनात झाला. आधुनिक पर्शिया एक अडथळ्याची भिंत म्हणून उभे राहिले होते, जी मोहम्मदाच्या शक्तीला आवर घालत होती; परंतु जेव्हा ती शक्ती कोसळली, तेव्हा तो अडथळा नाहीसा झाला, 'अथांग खड्डा' उघडला गेला, आणि सारासेनांनी जगावर पूरासारखा मारा केला. जेव्हा 'अथांग खड्डा' उघडला गेला, तेव्हा तेथून असा धूर उठला की ज्याने सूर्याचे मुख झाकून टाकले.' ही प्रतिमा अत्यंत प्रभावी आहे; ती मोहम्मदधर्म पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर पसरत असताना त्याने घडविलेल्या अंधकारमय परिणामाचे प्रतिनिधित्व करते." स्टीफन हॅस्केल, The Story of the Seer of

Patmos, 164, 165.

रोमच्या इतिहासातील ती अडथळ्याची भिंत म्हणजे चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाची भिंत होय, जी रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दूर केली जाते. निनेवेच्या युद्धात पर्शियावर रोमने मिळविलेल्या पिरिक विजयाला आणखी एक स्तर आहे, कारण त्याआधी निनेवेचे एक पूर्वीचे युद्ध झाले होते, जे एक अल्फा दर्शविते, आणि इ.स. ६२७ मधील युद्ध ओमेगा दर्शविते. ते युद्ध इ.स.पूर्व ६१२ मध्ये झाले होते; ही दोन्ही युद्धे साधारणपणे बारा शतके अंतराने घडली. त्या युद्धात अशूरचा पराभव त्रिविध महासंघाने केला आणि त्याने अशूरी साम्राज्याचा अंत चिन्हांकित केला.

ए. टी. जोन्स निनेवेच्या अल्फा युद्धाविषयी टिप्पणी करतात:

“अशूरच्या राज्यकारभारातील घडामोडी वाईटाहून अधिक वाईट होत गेल्या, इतके की इ.स.पूर्व ६१२ मध्ये त्याच तीन देशांच्या बाजूने पुन्हा एक मोठे बंड उसळले, आणि यावेळी त्याचे नेतृत्व स्वतः नाबोपोलास्सरने केले. हे बंड पूर्णपणे यशस्वी ठरले: निनेवे अवशेषांचा ढिगारा करण्यात आले; आणि अशूरी साम्राज्याचे तीन मोठ्या विभागांत विभाजन करण्यात आले,—माध्यांनी ईशान्य भाग व अतिउत्तरेकडील प्रदेश ताब्यात घेतला, बाबेलने एलाम तसेच युफ्रेटीस व टायग्रिस यांच्या सर्व सपाट प्रदेश आणि खोरी ताब्यात घेतली, आणि मिसरने युफ्रेटीसच्या पश्चिमेकडील सर्व देश ताब्यात घेतला. बाबेल आणि माध्य यांच्या या संधीवरील मोहोर म्हणजे माध्यांच्या राजाच्या कन्येचा नाबोपोलास्सरचा पुत्र नबुखदनेस्सर याच्याशी झालेला विवाह होय. अशूरविरुद्धच्या या संधीतील आपल्या वाट्याच्या कार्याची अंमलबजावणी करत असतानाच, मिसरचा राजा फारो-नेको युफ्रेटीसजवळील करखमीश येथे अशूरच्या राजाविरुद्ध युद्ध करण्यास गेला, तेव्हा यहुदाचा राजा योशीयाह त्याच्याशी लढण्यासाठी बाहेर पडला आणि मेगिदो येथे मारला गेला. नंतर हा सारा पश्चिमेकडील प्रदेश मिसरच्या राजाच्या अधीन असल्यामुळे, विजयाने प्राप्त झालेल्या आपल्या वैध सार्वभौम अधिकाराचा उपयोग करून त्याने योशीयाहचा पुत्र शल्लूम याला यहुदाचा राजा राहण्यापासून दूर केले, आणि त्याच्या ऐवजी एल्याकीमला यहुदाचा राजा नेमले, त्याचे नाव बदलून यहोयाकीम असे ठेवले, आणि त्या देशावर कर लादला.” 1 इतिहास 3:15; 2 राजे 23:31-35.” A. T. Jones, Review and Herald, March 15, 1898.

इ.स.पू. 612 मधील निनेवेच्या अल्फा युद्धात अशूरी साम्राज्याचा अंत झाला, जसा बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याचा अंत रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होतो. त्या युद्धातील विजेता बाबेल, इजिप्त आणि मादाय यांची त्रिगुणी संघटना होती. त्या कालखंडातील युद्धांमध्ये राजा योशीयाचा मेगिदो येथे मृत्यू होतो, आणि अशा रीतीने तो आर्मागिदोनाचे प्रतीकरूप ठरतो. इ.स. 627 मधील निनेवेच्या ओमेगा युद्धात, राज्यघटनेतील संरक्षणाची भिंत काढून टाकली जाते तेव्हा तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम मुक्त केला जातो; हे तसेच प्रतीकरूपाने दाखविलेले आहे, जसे हॅस्केलने पर्शियाविषयी नमूद केले की, संरक्षणाची “अडथळ्याची भिंत” पर्शियाच्या पराभवासह दूर करण्यात आली. मेगिदो येथे राजा योशीयाचा मृत्यू हे दर्शवितो की निनेवेचे पहिले युद्ध शेवटच्या दिवसांतील दुसरे युद्ध आहे. इ.स. 627 मधील निनेवेच्या दोन युद्धांपैकी शेवटचे युद्ध, जेव्हा किल्ली फिरविली जाते आणि अथांग खड्डा उघडला जातो, ते शेवटच्या दिवसांतील पहिले युद्ध आहे, कारण पहिले शेवटचे होईल. अशूर आणि त्रिगुणी संघटना यांच्यातील निनेवेचे पहिले युद्ध आर्मागिदोनाकडे नेते. दुसऱ्या अंधकारयुगाचा कालखंड निनेवेच्या युद्धाने सुरू होतो आणि निनेवेच्या युद्धानेच समाप्त होतो.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या अध्यायातील पहिल्या हाय म्हणून वर्णिलेल्या पाचव्या तुतारीची तथ्ये ही, या ग्रंथातील कोणत्याही उताऱ्यापेक्षा सर्वांत स्पष्ट ऐतिहासिक साक्ष असल्याचे अग्रदूतांनी समजले होते. उरियाह स्मिथ हे तथ्य पुढीलप्रमाणे व्यक्त करतात:

“वचन १. आणि पाचव्या देवदूताने रणशिंग फुंकले; तेव्हा मी स्वर्गातून पृथ्वीवर एक तारा पडलेला पाहिला; आणि त्याला अथांग गर्तेची किल्ली देण्यात आली.”

“या कर्णध्वनीचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी आपण पुन्हा श्री. Keith यांच्या लिखाणाचा आधार घेऊ. हा लेखक सत्यतेने असे म्हणतो: ‘प्रकटीकरणग्रंथातील इतर कोणत्याही भागाच्या अर्थलागूकरणाबाबत भाष्यकारांमध्ये

जितका एकसारखा मेळ पाचव्या व सहाव्या कर्णध्वनीविषयी, किंवा पहिल्या व दुसऱ्या धिक्कारांविषयी, ते सरासेन व तुर्क यांच्याशी लागू होतात, तितका क्वचितच आढळतो. हे इतके स्पष्ट आहे की त्याचा गैरसमज होणे जवळजवळ अशक्य आहे. प्रत्येकास निर्देश करणाऱ्या एखाद्या-दुसऱ्या वचनाऐवजी, प्रकटीकरणग्रंथाच्या नवव्या अध्यायाचा संपूर्ण भाग, समान विभागांत, दोघांच्या वर्णनाने व्यापलेला आहे.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

नॅशव्हिलच्या अग्निगोलकांच्या संदेशास दुरुस्त करण्याची जबाबदारी पेत्रावर पानियम येथे आहे, आणि प्रथमच असे दिसून येते की पहिल्या धिक्काराचे घटक लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या घटकांशी पूर्णपणे जुळून येतात. यहूदाच्या वंशाचा सिंहाने ही समज उघड केली, आणि ती त्याने आधीच स्थापित केलेल्या भविष्यवाणीच्या इतर रेषांशी सुसंगत होती. इ.स. 627 मध्ये रोमने पारसिकांवर केलेल्या आकस्मिक आक्रमणाचे महत्त्व इतिहासकार साक्ष देतील, आणि जेव्हा ते तसे करतील, तेव्हा ते आक्रमणाच्या वेळेपर्यंत लपून राहण्यासाठी एक युक्ती म्हणून हिवाळ्याच्या काळात हेराक्लियसने पारसाभोवती फिरून मागील बाजूस केलेल्या हालचालींची नोंद करतील.

सिस्टर व्हाइट आपल्याला सांगतात की रोम फक्त “vantage ground” ची वाट पाहत आहे, आणि मग ती प्रहार करील.

“देवाच्या वचनाने निकट येत असलेल्या धोक्याविषयी इशारा दिला आहे; तो जर दुर्लक्षित केला गेला, तर सापळ्यातून सुटण्यास फार उशीर झाल्यावरच प्रोटेस्टंट जगाला रोमचे हेतू प्रत्यक्षात काय आहेत हे कळेल. ती निःशब्दपणे सामर्थ्यात वाढत आहे. तिची तत्त्वे विधिमंडळांच्या सभागृहांत, चर्चमध्ये, आणि मनुष्यांच्या अंतःकरणांत आपला प्रभाव टाकत आहेत. ती आपली उंच व भव्य रचना उभी करीत आहे, आणि त्यांच्या गुप्त आडोशांत तिचे पूर्वीचे छळ पुन्हा घडविले जातील. गुप्तपणे आणि कोणाच्याही संशयास न येऊ देता, योग्य वेळी प्रहार करण्यासाठी ती स्वतःचे उद्देश साध्य व्हावेत म्हणून आपली शक्ती बळकट करीत आहे. तिला हवे आहे ते केवळ अनुकूल स्थान; आणि ते तिला आधीच दिले जात आहे. रोमन घटकाचा हेतू काय आहे हे आपण लवकरच पाहू आणि अनुभवू. जो कोणी देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवील आणि त्याचे पालन करील, त्याला त्यामुळे निंदा व छळ सहन करावा लागेल.” The Great Controversy, 581.

सम्राट हेराक्लियसप्रमाणेच, यशया अध्याय तेवीसच्या परिपूर्तीत, पोपसत्ता आपले ध्येय “गुप्तपणे आणि अनपेक्षितपणे” साध्य करण्याच्या दिशेने पुढे सरकत आली आहे; त्या अध्यायात बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या इतिहासासाठी तूरची वेश्या विस्मृतीत जाते. हेराक्लियसचा गुप्त, आकस्मिक आक्रमण म्हणजे १७९८ पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत जगाने पोपसत्तेला विसरणे होय. ओळीवर ओळ, पहिले हाय तिसऱ्या आणि अंतिम हायचे प्रतिनिधित्व करते. पहिल्या हायमध्ये एक घोषणा केली जाते, जी इस्लामच्या इतिहासाशी आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडाशीही सुसंगत आहे.

आणि त्यांना अशी आज्ञा देण्यात आली की त्यांनी पृथ्वीवरील गवताला, कोणत्याही हिरव्या वनस्पतीला किंवा कोणत्याही वृक्षाला इजा करू नये; तर केवळ त्या मनुष्यांनाच, ज्यांच्या कपाळांवर देवाचा शिक्का नाही. आणि त्यांना हे देण्यात आले की त्यांनी त्यांना मारू नये, परंतु पाच महिने त्यांना यातना द्याव्यात; आणि त्यांची यातना मनुष्याला विंचू डंख मारतो तेव्हाच्या यातनेसारखी होती. आणि त्या दिवसांत मनुष्य मृत्यूचा शोध करतील, परंतु तो त्यांना सापडणार नाही; आणि मरण्याची इच्छा धरतील, पण मृत्यू त्यांच्यापासून पळून जाईल. प्रकटीकरण ९:४-६.

निनेव्याच्या युद्धात, जे लवकरच येऊ घातलेले रविवार-नियम आहे, किल्ली फिरवली जाण्यापूर्वीच एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांवर आधीच शिक्का मारलेला असतो. रविवार-नियमाच्या वेळी, नॅशव्हिलच्या अग्निगोलकांपासून आरंभ होणारा नगरांचा विनाश “पाच महिने” या कालावधीद्वारे दर्शविला जातो; त्या काळात युद्ध प्रचंड धुमसत राहते आणि पाचव्या शिक्क्यात अंधकारयुगातील हुतात्म्यांना दिलेल्या उत्तराच्या परिपूर्तीसाठी दुसरे पोपसत्ताक रक्तस्नान आरंभ होते.

आणि त्याने पाचवा शिक्का उघडला तेव्हा, देवाच्या वचनाकरिता आणि त्यांनी धरून ठेवलेल्या साक्षीकरिता वध करण्यात आलेल्यांच्या आत्म्या मी वेदीखाली पाहिल्या. आणि त्या मोठ्या आवाजाने ओरडून म्हणाल्या, “हे प्रभु, पवित्र व सत्य, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर आमच्या रक्ताचा न्याय करून त्याचा सूड तू किती काळ घेत नाहीस?” आणि त्यांच्यापैकी प्रत्येकाला पांढरे झगे देण्यात आले; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले की, त्यांच्यासारखेच मारले जाणारे त्यांचे सहकारी दास व त्यांचे बंधू यांची संख्या पूर्ण होईपर्यंत, त्यांनी अजून थोडा काळ विश्रांती करावी. प्रकटीकरण ६:९-११.

मध्ययुगातील हुतात्मे हा पहिला समूह आहे, जो रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळातील आधुनिक रोमच्या हुतात्म्यांचा आदर्शरूपाने निर्देश करतो. ते संकट येण्यापूर्वी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो, आणि त्या शिक्कामोर्तब करण्याची प्रक्रिया 9/11 रोजी तिसऱ्या धिक्काराच्या इस्लामच्या आगमनाने व उत्तर पावसाच्या शिंपडण्याने आरंभ झाली. जेव्हा पहिल्या मध्ययुगातील हुतात्म्यांनी पोपसत्तेचा न्याय केव्हा होईल असे विचारले, तेव्हा त्यांना सांगितले गेले की मध्ययुगाची पुनरावृत्ती झाल्यावर हुतात्म्यांचा दुसरा समूह असेल; आणि तेच ते समय आहे, जेव्हा निनेव्याच्या युद्धाच्या किल्लीची पूर्तता लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यात होते. हुतात्म्यांचा दुसरा समूह पूर्ण होण्यापूर्वी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर शिक्का मारला जातो, आणि 9/11 रोजी आरंभ झालेल्या त्या शिक्कामोर्तबाच्या कालखंडाची ओळख पाचव्या शिक्क्यात दिली आहे; कारण तेथे मांडलेला संवाद प्रकटीकरण अध्याय सहा, पदे NINE ते ELEVEN मध्ये आढळतो, आणि अशा प्रकारे 9/11 ने त्या शिक्कामोर्तबाच्या आरंभ व समाप्तीची खूण होते. त्या समाप्तीमुळे इस्लामच्या नाशाचा आरंभ होतो, जसे प्रकटीकरण NINE, ELEVEN मध्ये मांडले आहे, आणि ज्यांच्यावर शिक्का मारला गेला आहे त्यांनी दानिएल NINE, ELEVEN मध्ये दर्शविलेला दानिएलचा अनुभव पूर्ण केलेला असेल.

पुढील लेखात आपण या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.